

ARCIDAVA ROMANA

Odată refăcută unitatea dacilor, sub Decebal- dacă și nu în măsură în care a succes lui Buerebista, să vreeze un imperiu mare - ei au devenit pretențioși și temerari. Statul dac-a fost o creație politică trecătoare, în funcție de energia conducătorului, care a reușit să se impună față de ceilalți șefi de triburi, însă nu s-a putut compara cu cel roman, vecin la Dunăre ca veche tradiție statală.

Cu toate ca Decebal a fost o figură istorică cum puține au cunoscut antichitatea, care pe lângă tot efortul său de a organiza statul dac, pe bază asemănătoare cu cel roman, el n-a reușit să dea armatei sale, disciplină și cunoștințele tehnico-militare ale romanilor, cu toți constructorii și meștrii căpătați de la aceștia.

Imperiul roman a fost un stat bine consolidat, cu tradiții seculare, pe când Dacia un stat nou, cariat de lupte intestinale cari nici sub Decebal n-au încetat. Ceea ce a mai constituit tăria Romei, a fost ordinea de drept, rămasă până în timpurile noastre și rețeaua de căli de comunicație, cari au legat străne cele mai îndepărtate provincii cu capitala imperiului. În Dacia toate acestea n-au existat, fiind că abia romanii după cucerirea ei, au împânzit-o cu drumuri și cetăți de apărare, atât pentru menținerea ordinii interne, cât și pentru securitatea ei externă.

Încrezut în puterile poporului dac, Decebal a căutat în vederea unei refuzii cu puternicul imperiu roman, că să-și asigure concursul diferiților vecini- nemulțumiți de hegemonia Romei,- precum și a elementelor cari nu s-au simțit în largul lor, în regimul personal al împăraților. L-au îndemnat la acțiuni de provocări necugetate, ambiții personale și unele înșurări, de politică externă ale imperiului roman. Reșuni de cucerire n-a avut, din nici un punct de vedere, deoarecece avuții naturale și în special metalice în Banat și-n Munți Apuseni, a avut din plin. ¹⁾

1) Gh. Cimponeriu: Din istoricul Reșiței 1930- pag.2.